

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

8. Et S. Gregorij M.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

Reges Galliae Imperatores & Augustos appellavit? & quam ob causam Graeci Imperatores tam ægro animo hunc titulum à Carolo assumptum esse dolere, si ad ipsum, ejusque majores spectabat, Graecorum dono? Adde, nec Carolum Magnum ex Clodovæi, sed Pipini stirpe prognatum, & idè nec potuisse jure hæreditario gaudere Clodovæi privilegijs. VII. Objicit etiam Illyricus Sigeberti, Vincentij Belluacensis, & Lupoldi auctoritatem, qui videntur hanc Imperij Translationem non Pontifici, sed populo adscribere. Resp. Qui rogo sunt hi Auctores, & tam pauci numero, & tot annis à Carolo remoti, ut possint cum alijs innumeris, ac Carolo coevis componi, qui omnes hanc Translationem Imperij non populo, sed Pontifici tribuunt? & cum Imperium non penes populum Rom. sed Græcos esset, qui poterant Romani tribuere, quod non habebant? id enim perinde esset, ac si diceret, posse Gallos Imperium Romanum in Principes Borbonios transferre, cum tamen nec Galli hoc Imperium habeant, nec dare alijs possint. Et Sigebertus nihil aliud dicit, quàm (a) *populum Carolo Regi Imperatorias laudes acclamasse*. Lupoldus verò ex instituto probat, non potuisse à populo Romano Imperium transferri. Vincentius Belluacensis idem quod Sigebertus scribit, nihil ergo ex his Auctoribus probari potest.

Patet nisi fallor ex hætenus dictis, Romani Imperij Translationem auctoritate Romani Pontificis factam esse, & argumenta, quæ in contrarium opponuntur, tam esse infirma, & omnium præsertim antiquorum testimonijs adèd convinci, ut vel hoc ipso imbecillitatem suæ causæ ostendant, quòd tam vanis nitantur: sed nescientibus imponunt; brevi tamen, & fædo mendacij solatio, placuisse imperitis, & decepiisse. Nunc ad alia exempla hujus Pontificiæ potestatis vertamur, si minùs celebria, at æquè vera, semper tamen intra Galliam hærebimus, id enim propositum mihi, ut longà, certâque inductione ostendam, quænam mens fuerit Ecclesiæ Gallicanæ.

VIII. Anno DXCIII. *Potentibus Francorum Regibus*, inquit Spondanus, *B. Gregorius Magnus Monasterio Sueffonensi S. Medardi in Gallia Privilegium concedit, quo illud constituit caput omnium Monasteriorum totius Gallie.*
A a a a

(a) V. Bellarm. de transl. Imp. l. 1. c. 10.

& nullius voluit ditioni subijci, præterquam Sedis Apostolica. Initium huius Privilegij sic habet: *Preiosissimis lapidibus in Diademate Christi, &c.* Et infra: *Si quis autem Regum, Antistitum, iudicum huius Apostolicæ auctoritatis & nostræ præceptionis Decreta violaverit, vel aliter ordinaverit, cuiuscunque dignitatis vel sublimitatis sit, honore suo privetur.* Huic privilegio Theodoricus Rex, aliique Franciæ Episcopi subscripsere, ut intelligas, quæ tunc temporis Ecclesiæ Gallicanæ mens, & sententia fuerit. Adverte tamen, eam subscriptionem postea adjectam esse Theodorico Galliam gubernante; anno enim, quo ea Constitutio facta est, videl. DXCIII. Gildebertus regnabat. Tanta verbò fuit modestia, pietas & doctrina Gregorij, ut eum aut fastu, aut ignorantia errasse, dubitare nemo possit.

IX. Anno DCHL. Idem Gregorius M. concessis privilegij Xenodochio à Brunihilda Regina & Theodorico ejus nepote eandem clausulam subnectit, vid. *Si quis verò Regum, Sacerdotum, iudicum hanc Constitutionis nostræ paginam agnoscentes contra eam venire tentaverit, potestatis honorisque sui dignitate privetur.* Nota circa has Epistolas, eas inter epistolas B. Gregorij (a) reperiri, & in omnibus quidem tam impressis, quam scriptis Codicibus, citantque non solum Gregorius VII. sed etiam illi, qui Galliæ monumenta collegerunt, vid. Andreas du Chesne, Jacobus Sirmondus, aliique quàm plures Galli, & ab undecim ferè seculis nemo de illis dubitavit. Maimburgus, cum nihil solidi objectare his epistolis posset, in solitas invectivas effunditur, & armis destitutus cymbalo perstrepat: *Imposturas creberrimas vocat, & inverecundos, qui earum testimonio utuntur.* Si quæras, quibus rationibus contra tot seculorum cursum nitatur, tamque insignes viros, ad quorum vix simbras ipse assurgat, tam indignis censuris perstringat? nullas prorsus adducit, imò nec testes, perinde ac si Maimburgi auctoritas toties fœdata, & malæ fidei comperta tanti sit, ut undecim seculorum possessioni præferri debeat, & in ejus gratiam Gregorius Pontifex, Spondanus, aliique impudentiæ notari; nam quòd dicit; *repugnare Gregorij modestia tam severas*

(a) Greg. VII. l. 8. ep. 2. & l. 4. ep. 2. & 23. Sirm. Concil. Gall. T. I. Andr. du Chesne hist. Franc. T. I. Spond. ad ann. 593. n. 6. Baron. ibid. n. 95. Greg. M. l. 11. ep. 10. ind. 6. V. tract. de libert. Ecclesiæ Gall. f. 175. Maimb. traité de l'Eglise de Rome f. 403.